

BIBLIOTECA "MARIO GATTULLO"
DEL DIPARTIMENTO DI SCIENZE DELL'EDUCAZIONE
ALMA MATER STUDIORUM - UNIVERSITÀ DI BOLOGNA

Αγαπητη Κυρια

Με μεγάλη λύπη μάθαμε για τον χαμο του φωτογράφου Γιάννη Μπεχράκη στις 2 Μαρτίου.

Θέλουμε να τον/σας ευχαριστήσουμε για το έργο του και τη μεγάλη δέσμευσή του σε όλους εκείνους που αναγκάζονται να φύγουν από τη γη τους και τους αγαπημένους τους λόγω των πολέμων και των συγκρούσεων.

Παραφράζοντας τα δικά του λόγια, θέλουμε να τον/σας ευχαριστήσουμε για την ύπαρξη "της φωνής των διωκόμενων και ταυτοχρόνως των οφθαλμών ενός παγκόσμιου ακροατηρίου. μέσω των εικόνων και των εκθέσεων του, κανείς δεν μπορεί να πει «δεν το ήξερα».

Θέλουμε να θυμόμαστε όχι μόνο σαν έναν σημαντικό φωτογράφο, αλλά και έναν υπεροχο άνθρωπο. Η διαθεσιμότητά του, όταν ελαβε το αίτημά μας για την οργάνωση της έκθεσης του, ήταν πραγματικά πολύτιμη και ακόμη περισσότερο υπό το φως της σοβαρής ασθένειας στην οποία αγωνίστηκε και για την οποία δεν γνωρίζαμε.

Είμαστε σε θέση να πουμε ότι η άποψή του για τον κόσμο, αποδεικνύεται από το πολύτιμο και τεράστιο φωτογραφικό έργο του, έχοντας πάντα τη δυνατότητα να δείξει «την αλήθεια» των συγκεκριμένων καταστάσεων στις οποίες αναμοιχτικε πρόσωπικα, ακόμα και με κίνδυνο της δικής του ασφάλειας, διατηρώντας ταυτόχρονα στα πλάνα του ένα είδος σεβασμού, ενός ποτέ ενοχλητικού πάθους προς τους ανθρώπους και των ιστοριών που περιεγραψε με τον φακο του. Μερικές από τις εικόνες του, που είναι και και θα παραμείνουν εικόνες της εποχής μας, αντιπροσωπεύουν αυστηρά φωτο-αισθητικά αριστουργήματα, και δεν έγιναν ανάγκαστικα θέαμα, με την εργαλειοποίηση του πόνου. Είναι πλάνα της ζωής. Πρόκειται για πλάνα αλήθειας που απαιτούν από εμάς να κατανοήσουμε, να ανοίξουμε τα μάτια μας, να μην στρέψουμε το βλέμμα μας από την άλλη πλευρά σε σχέση με την αξία του ανθρώπου και τα εποχιακά μονοπάτια της ελπίδας και της απελπισίας που σε τόσο μεγάλο μέρος του κόσμου, μέχρι το "σπίτι μας "Ταξιδεύουν.

Ήμασταν ιδιαίτερα εντυπωσιασμένοι από τον τρόπο με τον οποίο ο ενδειθερον του ήταν παιδική ηλικία. Ακόμα κι αν μπορούν να περάσουν απαρατήρητα, σε όλες σχεδόν τις φωτογραφίες υπάρχουν κορίτσια και αγορια. Για το λόγο αυτό ήταν σημαντικό για εμάς που μπορεσαμε να πραγματοποιησουμε την έκθεση μαζί με τη Διάσκεψη «Παιδομετανάστες: κατανόηση, αφήγηση, υποδοχή», στις 13 Φεβρουαρίου στην Σχολη.

Θέλουμε να αναφέρουμε μόνο δύο κλικ. Δύο πλάνα ελπίδας. Το πρώτο είναι αυτό ενός μικρού κοριτσιού που γελάει γεμάτο, πρωταγωνιστής ενός είδους αυτοσχέδιου καρουζέλ που ξεκίνησε

BIBLIOTECA "MARIO GATTULLO"
DEL DIPARTIMENTO DI SCIENZE DELL'EDUCAZIONE
ALMA MATER STUDIORUM - UNIVERSITÀ DI BOLOGNA

στον αέρα από αυτούς που φανταζόμαστε ότι ίσως ειταν ο πατέρας και ο θεός, δύο μεγάλοι αδελφοί, σε ένα στρατόπεδο προσφύγων. Μια στιγμή του παιχνιδιού δεν έγινε... Με τη δύναμη των χεριών και της αγκαλιάς.

Η δεύτερη βολή είναι ακριβώς αυτή που θα είναι σίγουρα μια εικόνα της εποχής μας και αυτή είναι η συμβολική εικόνα της έκθεσης. Ένας πατέρας διασχίζει τα σύνορα μεταξύ της Δημοκρατίας της Μακεδονίας της πρώην Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδας με τα πόδια. Έχει την κόρη του στην αγκαλιά του. Τη φιλάει. Το βλέμμα του είναι ανυπέρβλητης δύναμης. Υπάρχει ικανοποίηση επειδή την έφερε "με ασφάλεια", υπάρχει τεράστια στοργή, υπάρχει όλη η «πατρότητα» του ατόμου που αν και κουρασμένος, φθαρμένος, νημενος μια μαύρη σακούλα σκουπιδιών μοιάζει - και άλλοι έχουν γράψει - το αήττητο του ηρωου. Το παιδί είναι στραμμένο μακριά, κοιτάζει το παρελθόν, τον δρόμο που έχει πάρει, την προέλευσή του, τη μνήμη που έχει το δικαίωμα να μην βλέπει αρνητικά μέσα στον τόπο όπου θα φτάσει.

Ο πατέρας κοιτάζει το παιδί που είναι το ίδιο το μέλλον, και επίσης προσβλέπει σε μια νέα ζωή, μια νέα αρχή. Την κρατά σταθερά στην αγκαλιά του, αλλά σκεφτόμαστε επίσης τη μεγάλη κόπωση αυτών των βραχιόνων.

Μια φοιτητρια μας ομολόγησε την εντύπωση της και την βρηκαμε σωστη> σοθ ερχετε να πεις στον πατερα αυτόν, «αφήστε το σε μένα» - ακριβώς όπως κάνοθμε με τα παιδιά και τους γονείς με τους οποίους ηπαρχει εμπιστοσύνη - «αφήστε το σε μένα , είναι σε καλά χέρια και τώρα ξεκουράζεστε λίγο από το μακρύ ταξίδι σας " .

Ευχαριστούμε τον Γιάννη Μπεχράκη για όλα αυτά, για την τεράστια ευαισθησία του και για το έργο του.

Καλό ταξίδι αγαπητε Γιάννη ...

Η Διεύθυνση Παιδαγωγικών Επιστημών του Alma Mater Studiorum - Πανεπιστήμιο της Μπολόνια,

Οι επιμελητές της έκθεσης,

Οι φοιτητές και οι εκπαιδευτικοί του Τμήματος Παιδείας,

Η Εκπαιδευτική Επιστημονική Βιβλιοθήκη "Mario Gattullo"

Το Ίδρυμα Alma Mater του Πανεπιστημίου της Μπολόνια